

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 22 ՄԱՐՏ, 2021

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈՐՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւն Հօր Յիսուս, րուր ինձ իմաստութիւն վարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա վիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ՍԱՂՄՈՍ 119

ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՕՐԷՆՔԻՆ

Երիտասարդ մը ինչո՞վ կրնայ ինքզինք մաքուր պահել,
եթէ ոչ՝ քու խօսքերդ գործադրելով:
Ամբողջ սրտով կ'ուզեմ քեզի հնազանդիլ.
մի՛ ձգեր որ պատուէրներէդ խոսորիմ:
Խօսքդ սրտիս մէջ պահեցի,
որպէսզի չըլլայ որ քեզի դէմ մեղանշեմ:
Օրհնեալ ես դուն, Տէ՛ր,
սորվեցուր ինձի քու կանոններդ:
Շրթունքներս անդադար պիտի կրկնեն
բերնէդ դուրս եկած ամէն մէկ վճիռ:
Հաճոյք կ'առնեմ պատուիրաններդ կապարելէն,
բոլոր տեսակի հարստութիւններէն աւելի:
Հրահանգներդ են մտածումիս առանցքը,
ուսուցումներդ՝ ուշադրութեանս առարկան:
Կանոններդ են ինձի հաճոյք տուողը,
եւ խօսքերդ բնաւ պիտի չմոռնամ:

ՇԱՐԱԿԱՆ- ԱՂՈՐՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:
Վմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխարհիս խաղաղութիւն:
Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:
Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւն ես նեղելոց:
Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

Պահապան ամենայնի Զրիստոս,
աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի տուէ եւ ի գիշերի,
ի նստիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,
ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.
եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒԲԱՆ ՆԻԹԸ

ԱՌԱԿԱՑ

ՇՆՈՒԹԵԱՆ ԴԷՄ ԶԳՈՒԲԱՅՈՒՄ (5:1-23)

Քանի մը առիթներով խօսուած է այն մասին, որ Աստուածաշունչ մարեանը այն ուղեցոյցն է քրուած մարդուն, որպէսզի մարդը, Աստուծոյ պարկերով եւ նմանութեամբ սրտեղծուած մարդը, որ մեղքի պարճառով աղարպեց այդ նմանութիւնը, վերստին գտնէ եւ իր քայլերը ուղղէ այնպէս մը, որ հասնի աւարտին, այսինքն՝ Յաիպենական Կեանքի ժառանգութեան: Ահա թէ ինչ կ'ըսէ Պօղոս Առաքեալ իր աշակերտին Տիմոթէոսին. «Աստուծոյ շունչով գրուած գիրքերը, որոնք զօրութիւնը ունին քու միտքդ իմաստութեան բանակու՝ որպէսզի Քրիստոսի հաւատաստ եւ փրկուիս: Այդ գիրքերը օգտակար են՝ թէ՛ ճշմարտութիւնը ուսուցանելու եւ թէ՛ սխալը հերքելու, մարդս ճիշդ ճամբու մէջ դնելու եւ արդար կեանքի մը դաստիարակութիւնը փախու համար. ըրպէսզի Աստուծոյ նուիրուած մարդը կատարեալ ըլլայ, ամէն րեսակի բարի գործերու պատրաստ» Բ Տիմոթ 3:16-17:

Ահա նոյն միտքը կ'արտայայտէ նաեւ Առակաց գիրքը, որուն սերտորոշութիւնն է որ կը կատարենք, եւ հասած ենք 5-րդ գլուխ: Խորքին մէջ մեր ամենօրեայ կեանքին հետ կատարուած երեւոյթներու մասին է ակնարկութիւնը, որով կու գայ ցոյց փալու իւրաքանչիւրիս ուղղութիւնը ինչպէս ապրելու մեր այս ժամանակաւոր կեանքը, որպէսզի աւարտին պատրաստ ըլլանք ժառանգելու յաիպենական կեանքը: Սա կը նշանակէ, որ մարդ արարածը, խորքին մէջ չի գիտեր ապրելու եղանակը: Որովհետեւ ապրիլ չի նշանակեր, ինչպէս ուրել, ինչպէս խմել, ինչ հագնիլ, այլ ապրիլ կը նշանակէ Աստուծոյ կամքին համաձայն ապրիլ, Անոր քրուած պատմորաններուն լոյսին փակ: Ահա այդ իսկ է մնայուն կոչը Աստուածաշունչին, առաւել եւս Առակաց գիրքին, որ մնայուն կը յիշեցնէ ըսելով. «Որդեակ իմ, մտիկ ըրէ իմաստութեանս, ականջդ փուր իմ հանճարիս: Որդեակ իմ, հօրդ խրատը լսէ, մի մերժեր: Քու սիրտդ իմ խօսքերս թող պահէ, եւ այլն»:

Նոյն մտահոգութեամբ ալ 5-րդ գլուխը կը ներկայացնէ այս անգամ զգուշացում շնութենէ: Նախ ինչպէս միշտ, այս անգամ ալ կը յիշեցնէ որ մտիկ ըրէ իմաստութեանս, ականջդ հանճարիս, ինչո՞ւ, որպէսզի խոհեմութեամբ վարուիս, եւ ըստ այնմ խօսիս: Որովհետեւ Յակոբոս Առաքեալ պիտի ըսէ. «Լեզուն կրակ է, անիրաւութեան աշխարհ, հսկայ անփառ մը կրնայ հրդեհել»: Ուրեմն երբ աստուածային իմաստութեամբ չենք առաջնորդուիր, կրնանք այնպիսի սխալներ գործել, որուն աւերը մեծ կ'ըլլայ, քան ամբողջ անփառի մը այրիլը:

Ապա կ'անդրադառնայ երեւոյթի մը, որ մեզ դէպի կեանքի ճամբան չի փանհիր, այլ՝ դէպի մեղք կ'առաջնորդէ. «Օտար կնոջ երթալը, որուն շրթունքներէն խորիսիսի մեղր կը կաթի, բայց անոր վախճանը դառն է, երկասյրի սուրի պէս հապող: Անոր ոտքերը մահուան կ'առաջնորդեն, քայլեր դէպի դժոխք: Անոր կեանքի ճամբան ուղիղ չէ, այսինքն՝ աջ ու ձախ, փոփոխական, չի գիտեր ո՞ր կերթայ: Եւ չի ձգեր որ կեանքի ճամբուն վրայ մտածես» 3-6 հմր:

Երկրորդ անգամ ըլլալով, դարձեալ կը յիշեցնէ ըսելով. «Որդիներ մտիկ ըրէք, խօսքերես մի խոտորիք»: Այս անգամ այնպիսի խրատ մը, որ որքան հեռու այնքան լաւ, նոյնիսկ դրան չմօտենալու, որովհետեւ սուղ գին պիտի վճառէ; «Իրեն քրուած փառքը ուրիշին փալու, փարիները անողորմ մարդու, օտարները զօրութենէն կշտանալու, վաստակը օտարներուն փունը մտնելու: Յանկարծ պահը հասնի երբ ամէն ինչ իր աւարտին հասած ըսես. Ես ինչպէս խրատը արեցի»:

Իսկ 15-19 համարներ կու գայ ցոյց փալու այն իսկական սերը, որ Աստուած քրուած է մարդուն որպէսզի վայելէ, բայց այն կնոջ հետ որ իրեն համար է միայն, եւ ոչ թէ օտարներունը: Առաւել եւս կը յիշեցնէ, որ մարդուն ապրելակերպը Աստուծոյ աչքին առջեւ են, այսինքն՝ ամէն ինչ գիտէ, ու ամէն ինչէ փրկեակ է, ամենապետ է: Կոչ կ'ուղէ հեռու մնալու չարագործէն, որովհետեւ անիկա խրատի պակասէն կը մեռնի ու իր յիմարտիւնով կը կորսուի: Այս բոլորով հանդերձ, սակայն, այսօրուան հատուածը կոչ կ'ուղղէ ոչ միայն հեռու մնալու չարէն ու չարիքէն, այլ նաեւ զոչումով եւ ապաշխարութեամբ Աստուծոյ վերադառնալու: Որովհետեւ, այս կամ այն ձեով մեղաւոր ենք եւ Աստուած ինք կը սպասէ մեզ ու մեր վերադարձը, մեզ նորոգելու, ու վերստին փալու Իր նմանութիւնն ու պարկերը:

Քանի ժամանակը մեր ձեռքն է, վերադառնանք իրեն, քանի ուշ չէ: